

VLÁDA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Číslo: 2884/2001

Materiál na rokovanie
Národnej rady
Slovenskej republiky

990

Vládny návrh

Z á k o n,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok
v znení neskorších predpisov**

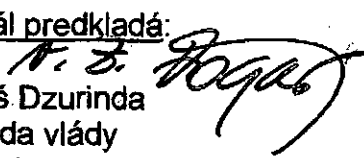
Návrh uznesenia :

Národná rada
Slovenskej republiky

s c h v a ľ u j e

vládny návrh zákona, ktorým
sa mení a dopĺňa zákon
č. 99/1963 Zb. Občiansky
súdny poriadok v znení
neskorších predpisov

Materiál predkladá:

Mikuláš Dzurinda
predseda vlády
Slovenskej republiky

Bratislava apríl 2001

Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky		
Došlo:	23-04-2001	
Číslo:	984/01	
Poznámka	Referát	Príloha

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

990

Vládny návrh

Z á k o n

z 2001,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok
v znení neskorších predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení zákona č. 36/1967 Zb., zákona č. 158/1969 Zb., zákona č. 49/1973 Zb., zákona č. 20/1975 Zb., zákona č. 133/1982 Zb., zákona č. 180/1990 Zb., zákona č. 328/1991 Zb., zákona č. 519/1991 Zb., zákona č. 263/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 281/1996 Z. z., zákona č. 211/1997 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 359/1997 Z. z., zákona č. 124/1998 Z. z., zákona č. 144/1998 Z. z., zákona č. 169/1998 Z. z., zákona č. 187/1998 Z. z., zákona č. 225/1998 Z. z., zákona č. 233/1998 Z. z., zákona č. 235/1998 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 319/1998 Z. z., zákona č. 331/1998 Z. z., zákona č. 46/1999 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 66/1999 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 166/1999 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z. a zákona č. 223/1999 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 5 znie:

„§ 5

(1) Súdny poskytuje pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 súdy nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom.“

2. V § 9 odseky 2 až 4 znejú:

„(2) Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa

- a) v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,
- b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia,
- c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky,
- d) v sporoch o určenie, či návrh na registráciu politickej strany alebo politického hnutia nemá nedostatky, ktoré by bránili ich registrácii,¹⁾
- e) v sporoch o platnosť kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa pre nedostatok náležitostí uvedených v osobitnom predpise.^{1a)}

(3) Krajské sudy rozhodujú ďalej ako sudy prvého stupňa ako obchodné veci bez zreteľa na to, či účastníci záväzkového vzťahu sú podnikatelia, spory

- a) z právnych vzťahov súvisiacich so zakladaním a vznikom obchodných spoločností alebo družstiev,
- b) zo vzťahov medzi obchodnými spoločnosťami (družstvami) a ich zakladateľmi, medzi obchodnými spoločnosťami (družstvami) a ich spoločníkmi, štatutárnymi zástupcami obchodnej spoločnosti, akcionármi alebo členmi, a to i bývalými, ako aj medzi spoločníkmi, štatutárnymi zástupcami obchodnej spoločnosti, členmi, a to i bývalými, alebo zakladateľmi navzájom, ak vznikli zo vzťahov upravených osobitným predpisom,^{1b)}
- c) z burzových obchodov a ich sprostredkovania,
- d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti a z právnych vzťahov, ktoré vznikajú v súvislosti s predajom podniku alebo jeho časti,²⁾
- e) zo zmluvy o tichom spoločenstve,³⁾
- f) z cestovného šeku,¹²⁾
- g) z práv z patentov, chránených úžitkových a priemyselných vzorov a topografií polovodičových výrobkov,
- h) z právnych vzťahov vzniknutých pri zabezpečení záväzkov podľa písmen a) až g),
- i) o platnosti rozhodnutí orgánov obchodnej spoločnosti alebo orgánov družstva,
- j) z právnych vzťahov medzi prokuristom a podnikateľom, ktorý prokúru udelil, a ak bola prokúra udelená viacerým osobám, z právnych vzťahov medzi týmito osobami navzájom a z právnych vzťahov medzi obchodným zástupcom a podnikateľom, ktorý obchodného zástupcu poveril, s výnimkou sporov z pracovnoprávneho vzťahu,
- k) z právnych vzťahov týkajúcich sa zmeniek, iných cenných papierov alebo šekov vrátane sporov z vydaných zmenkových (šekových) platobných rozkazov a sporov týkajúcich sa zmenkových protestov,
- l) z právnych vzťahov týkajúcich sa ochrany hospodárskej súťaže¹⁴⁾ a nekalej súťaže,¹⁵⁾
- m) z práv k obchodnému menu,¹⁶⁾ k ochranným známkam,¹⁷⁾ a k označeniu pôvodu,¹⁸⁾

n) o platnosti rozhodcovských zmlúv a o zrušení rozhodcovských nálezov vydaných rozhodcami na základe rozhodcovskej zmluvy,²³⁾

o) zo vzťahov vznikajúcich z medzinárodného obchodného styku právnických osôb a fyzických osôb vrátane sporov, v ktorých bola právomoc súdu Slovenskej republiky založená písomnou zmluvou účastníkov.²⁴⁾

(4) Krajské sudy ako sudy prvého stupňa ďalej

a) prejednávajú konkurzy a vyrovnania vrátane sporov týmito konaním vyvolaných a súvisiacich s výnimkou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov,

b) rozhodujú o návrhu na vyhlásenie uznesenia členskej schôdze družstva o rozdelení likvidačného zostatku za neplatné,³²⁾

c) rozhodujú v ostatných prípadoch, keď osobitný predpis^{1b)} ustanovuje, že rozhoduje súd.”.

Poznámky pod čiarou k odkazom 1a a 1b znejú:

„1a) § 4 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení zákona č. 54/1996 Z. z.

1b) Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.”.

3. V § 15 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto vety: „Ak sudca, o ktorého vylúčenie ide, s tým vysloví písomný súhlas, predseda súdu prideliť vec inému sudcovi. V tomto prípade sa vec nepredkladá na rozhodovanie nadriadenému súdu a vec prejedná a rozhodne sudca. Tento postup sa uplatní aj v konaní podľa § 36a ods. 1 a 3, § 36b a 36c.”.

4. V § 16 odsek 1 znie:

„(1) O tom či je sudca vylúčený rozhodne bez zbytočného odkladu nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne bez zbytočného odkladu iný senát tohto súdu.”.

5. V § 17 ods. 2 sa v druhej vete vypúšťa text za bodkočiarkou.

6. V § 25 ods. 3 sa na konci pripájajú tieto slová „prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.”.

7. § 26 znie :

„§ 26

(1) Centrum pre medzinárodnú právnu ochranu detí a mládeže môže zastupovať maloletého účastníka v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých s cudzím prvkom.

(2) Ak prevezme Centrum pre medzinárodnú právnu ochranu detí a mládeže zastupovanie, poverí niektorého zo svojich zamestnancov, aby za zastúpeného jeho menom konal.”.

8. V § 29 ods. 2 sa za slová „známu adresu v cudzine“ vkladajú slová „alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami.”.

9. § 29 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie :

„(3) Predseda senátu môže ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorý je právnickou osobou, ak jej nie je možné doručiť písomnosť na adresu sídla uvedeného v obchodnom registri alebo v inom registri a jej iná adresa nie je súdu známa, ak sa nepodarilo doručiť písomnosť na jej známu adresu v cudzine.“.

10. V § 35 sa odsek 1 dopĺňa písmenom c), ktoré znie:

„c) ak ide o uplatnenie nároku štátu podľa osobitného zákona na vydanie majetku získaného z nestatočných zdrojov.“.

11. V § 36a odsek 1 znie :

„(1) V konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje senát vo veciach, v ktorých to ustanovuje zákon.“.

12. V § 36a ods. 3 sa vypúšťa slovo „ods. 1.“.

13. § 36b znie:

„§ 36b

V obchodných veciach koná a rozhoduje krajský súd ako súd prvého stupňa v senáte, ak ide o spory

- a) zo vzťahov medzi obchodnými spoločnosťami (družstvami) a ich zakladateľmi, medzi obchodnými spoločnosťami (družstvami) a ich spoločníkmi, štatutárnymi zástupcami obchodnej spoločnosti, akcionármi alebo členmi, a to i bývalými, ako aj medzi spoločníkmi, štatutárnymi zástupcami obchodnej spoločnosti, členmi, a to i bývalými, alebo zakladateľmi navzájom, ak vznikli zo vzťahov upravených osobitným predpisom^{1b)},
- b) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti a z právnych vzťahov, ktoré vznikajú v súvislosti s predajom podniku alebo jeho časti²⁾,
- c) z právnych vzťahov týkajúcich sa ochrany hospodárskej súťaže¹⁴⁾ a nekalej súťaže¹⁵⁾,
- d) z práv k predmetom priemyselného vlastníctva,
- e) o platnosti rozhodcovských zmlúv a o zrušení rozhodcovských nálezov vydaných rozhodcami na základe rozhodcovskej zmluvy²³⁾,
- f) týkajúce sa námorných lodí, námornej plavby a právnych vzťahov s tým spojených.“.

14. V § 38 ods. 1 sa slová „môže poveriť“ nahrádzajú slovom „poverí“.

15. V § 43 ods.1 prvá veta znie: „Predseda senátu vyzve účastníkov, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie v ustanovenej lehote opravili alebo doplnili.“.

16. § 45 znie:

„§ 45

„Súd doručuje sám alebo poštou. Súd môže podľa okolností doručiť písomnosť aj prostredníctvom orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitnými predpismi aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“).”

17. V § 48 sa za odsek 1 vkladajú nové odseky 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

(3) Ak nie je možné doručiť písomnosť fyzickej osobe oprávnenej podnikat' na adresu jej miesta podnikania uvedenú v obchodnom registri alebo inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa fyzická osoba oprávnená podnikat' o tom nedozvie.”

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 4 a 5.

18. § 48 sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:

„(6) Písomnosti určené súdnemu exekútorovi sa môžu doručiť aj exekútorskému koncipientovi, alebo aj inému zamestnancovi exekútora, ktorý preukáže, že je poverený prijímaním zásielok.”

19. V § 76 ods. 3 prvá veta znie: „Súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania.”

20. V § 92 sa za odsek 1 vkladajú nové odseky 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná; môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho tieto práva alebo povinnosti prešli.

(3) Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2 a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.”

Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 4.

21. V § 120 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto slová: „ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.“

22. § 120 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Pred skončením dokazovania je predseda senátu povinný, s výnimkou vecí podľa § 120 ods. 2, poučiť účastníkov prítomných na pojednávaní, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť skôr, ako vo veci vyhlási rozhodnutie, pretože na neskôr označené dôkazy sa neprihliada.“

23. § 128 znie:

„§ 128

Orgány verejnej správy, právnické osoby a fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť, sú povinní bez zbytočného odkladu za náhradu vecných nákladov, na požiadanie oznámiť súdu písomne skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.“

24. V § 135 odsek 1 znie :

„(1) Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods.1 písm. b). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.“

25. V § 153 odsek 1 znie:

„(1) Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.“

26. § 153a sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku rozhoduje súd bez nariadenia pojednávania.“

27. V § 157 odsek 4 znie :

„(4) Ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov a tí sa vzdajú odvolania, súd v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku uvedie iba predmet sporu, stručné dôvody, pre ktoré rozhodol a zákonné ustanovenie podľa ktorého rozhodol s výnimkou konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu, konaní o osobnom stave a konaní podľa piatej časti tohto zákona.“

28.V § 157 ods. 5 sa slová „a dôvody, pre ktoré takto rozhodol.“ nahrádzajú slovami „stručné dôvody pre ktoré tak rozhodol a zákonné ustanovenie, podľa ktorého rozhodol.“.

29.V § 172 ods. 1 sa suma „50 000 Sk“ nahrádza sumou „100 000 Sk“ a suma „1 000 000 Sk“ sa nahrádza sumou „2 000 000 Sk“.

30.V § 174 odsek 3 znie:

- „(3) Predseda senátu uznesením odmietne odpor, ktorý
- a) bol podaný oneskorene,
 - b) bol podaný bez odôvodnenia; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze,
 - c) bol podaný neoprávnenou osobou.“.

31.V § 174 ods. 4 sa za slovo „návrh“ vkladajú slová „v celom rozsahu“.

32.V § 174 ods. 4 sa na konci pripája táto veta: „Rovnako postupuje súd, ktorý platobný rozkaz vydal, aj pri čiastočnom späťvzatí návrhu v časti, ktorej sa späťvzatie návrhu týka.“.

33.V § 175zca ods. 1 písm. a) sa na konci pripájajú tieto slová „ktorý nesmie byť maloletý, ani osobou, ktorá podľa zákona musí mať opatrovníka.“.

34.V § 175zca sa za odsek 4 vkladá nový odsek 5, ktorý znie:

„(5) Účastník sa môže vzdať práva na podanie žiadosti podľa odseku 4. V tomto prípade dňom vzdania sa práva na podanie žiadosti všetkými účastníkmi nadobudne osvedčenie o dedičstve účinky právoplatného uznesenia o dedičstve.“.

Doterajší odsek 5 sa označuje ako odsek 6.

35. § 193 znie:

„§ 193

Ustanovenia § 176 až 180 platia obdobne.“.

36. § 200a znie :

„§ 200a

(1) Konanie vo veciach obchodného registra sa začína na návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorej sa zápis v obchodnom registri týka (ďalej len „podnikateľ“), osôb na to oprávnených podľa zákona alebo osôb písomne splnomocnených na to týmito osobami, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Zapísané fyzické osoby alebo osoby oprávnené konať za zapísanú právnickú osobu sú povinné predložiť registrovému súdu listiny, ktoré sa ukladajú do zbierky listín bez rozhodnutia o zmene zápisu zapisovaných údajov, v dvoch vyhotoveniach do 30 dní od ich vyhotovenia. Listiny, ktoré sa ukladajú do zbierky listín pri podaní návrhu na zápis zmien zapisovaných údajov, sa podávajú

v dvoch vyhotoveniach spolu s návrhom.

(3) Zápis sa vykoná ku dňu uvedenému v návrhu na zápis. Ak sa uznesenie o vykonaní zápisu vydá neskôr alebo návrh neobsahuje deň, ku ktorému sa má zápis vykonať, vykoná sa zápis ku dňu uvedenému vo výroku uznesenia o obsahu zápisu.

(4) Pravosť podpisu osôb podávajúcich návrh na zápis do obchodného registra a podpisov plnomocenstva podľa odseku 1 musí byť úradne overená.

(5) Súd môže začať konanie aj bez návrhu, ak sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom.

(6) Osobitné predpisy ustanovujú, ktorí podnikatelia a ktoré skutočnosti ich sa týkajúce sa zapisujú do obchodného registra.“

37. V § 200b ods. 2 sa na konci pripája táto veta:

„Skutočnosti zapísané do obchodného registra sú účinné odo dňa, ku ktorému sa zápis vykonal, a to bez ohľadu na právoplatnosť uznesenia, ktorým sa zápis povolil, ak osobitný zákon neustanovuje inak.“

38. § 200b sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie :

„(4) Registrový súd môže uložiť pokutu až do výšky 100 000 Sk za porušenie povinností, za ktoré je podľa osobitného zákona možné donucovaciu pokutu uložiť. Na konanie o uložení pokuty sa primerane vzťahujú ustanovenia o uložení poriadkovej pokuty podľa tohto zákona.“

39. § 200c znie:

„§ 200c

(1) Obchodný register je verejný zoznam osobitným zákonom určených údajov, ktorého súčasťou je zbierka listín. Obchodný register a zbierka listín sú každému prístupné; každý má právo po splnení poplatkovej povinnosti doň nahliadať a vyhotovovať z neho odpisy.

(2) Registrový súd vydá na požiadanie a po splnení poplatkovej povinnosti žiadateľovi úradný odpis, výpis alebo potvrdenie o určitom zápise alebo o tom, že v obchodnom registri určitý zápis nie je.

(3) Za podmienok uvedených v odseku 2 sa žiadateľovi vydá kópia listín zo zbierky listín.“

40. § 200e vrátane nadpisu znie :

„§ 200e

Konanie o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev

„(1) Na konanie vo veciach uvedených v § 9 ods. 4 písm. b) je príslušný krajský súd s pôsobnosťou v obchodných veciach, v ktorého obvode má družstvo svoje sídlo.

(2) Registrový súd, v obvode ktorého je právnická osoba zapísaná, je príslušný na konanie o

a) zrušení spoločnosti a družstva a nariadení ich likvidácie,

- b) vymenovanie likvidátora, jeho odvolanie alebo nahradenie inou osobou, ako aj na rozhodovanie o odmene likvidátora,
 - c) neplatnosti spoločnosti ^{34fa)},
 - d) vymenovanie audítora na posúdenie návrhu zmluvy o splynutí, zmluvy o zlúčení alebo projektu rozdelenia podľa osobitného zákona. ^{34fb)}
 - e) poverenie zvoliť valné zhromaždenie podľa osobitného zákona ^{34fc)}
- (3) Konanie podľa odseku 1 a odseku 2 písm. a), b) a c) možno začať aj bez návrhu.

(4) Účastníctvo vo veciach uvedených v odseku 1 sa spravuje § 94. O veci nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Rozhoduje sa uznesením.

Poznámky pod čiarou k odkazom 34fa, 34fb a 34fc znejú :

„34fa) § 68a Obchodného zákonníka.

34fb) § 218a ods. 2 Obchodného zákonníka.

34fc) § 181 Obchodného zákonníka“.

41. Za § 200ha sa vkladá § 200hb, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 200hb

Konanie vo veciach dohôd obcí o spolupráci a členstva obcí
v medzinárodných združeniach

(1) Ak krajský úrad nesúhlasí s dohodou o spolupráci uzatvorenou obcou alebo s jej členstvom v medzinárodnom združení, pretože je to v rozpore s podmienkami ustanovenými zákonom, môže podať súdu návrh na určenie povinnosti obce vypovedať dohodu alebo členstvo v medzinárodnom združení.

(2) Účastníkom konania je obec.

(3) Príslušný na rozhodnutie je okresný súd, v ktorého obvode sa obec nachádza.

(4) Rozhoduje sa bez pojednávania uznesením. Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.“.

42. V § 202 odsek 2 znie:

„(2) Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona ^{34h)}, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona ³⁴ⁱ⁾“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 34i znie:

„34i) § 2 písm. a) zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok.“

43. V § 202 ods. 3 písm. b) sa pred bodkočiarku vkladajú tieto slová „podľa § 94 ods. 2“.

44. V § 202 sa ods. 3 dopĺňa písmenami k) až m), ktoré znejú :

- k) sa rozhoduje podľa § 17 ods. 2,
- l) sa rozhoduje podľa § 43 ods. 2,
- m) sa rozhoduje o odvolaní podľa § 174 ods. 2.,
- n) súd v plnom rozsahu vyhovel návrhu na zápis do obchodného registra podľa § 200c,
- o) súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa osobitného zákona.^{34fc)} „

45. § 205 znie:

„ § 205

(1) V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

(2) Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť najmä tým, že

- a) neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,
- b) súd prvého stupňa neprihliadol ku skutočnostiam alebo dôkazom navrhovaným odvolateľom napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3, časť prvej vety za bodkočiarkou,
- c) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- d) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) doteraz zistený skutkový stav nezodpovedá, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- g) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(3) Odvolateľ môže bez súhlasu súdu meniť odvolacie návrhy a odvolacie dôvody aj po uplynutí lehoty na odvolanie.

(4) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len počas trvania lehoty na odvolanie.“

46. Za § 205 sa vkladá § 205a, ktorý znie:

„§ 205a

(1) Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu;
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) má byť nimi spochybnená vierohodnosť dôkazných prostriedkov, z ktorých vychádza rozhodnutie súdu prvého stupňa,
- d) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- e) ich účastník bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2."

47. § 209 znie:

„§ 209

Ak predseda senátu súdu prvého stupňa zistí, že odvolanie je podané oneskorene alebo tým, kto naň nie je oprávnený, alebo že nie je prípustné, predloží vec po uplynutí lehoty na odvolanie so správou o tom odvolaciemu súdu. Túto správu doručí účastníkom konania."

48. V § 221 ods. 1 písmeno a) znie:

„a) na zistenie skutkového stavu je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, ktoré nemožno vykonať v odvolacom konaní (§ 213 ods. 2),"

49. V § 221 ods. 1 písm. b) sa na konci pripájajú tieto slová „ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát“.

50. V § 244 ods. 1 a 2 sa za slovo „rozhodnutí“ vkladajú slová „a postupu“ v príslušnom tvare.

51. V § 244 ods. 3 sa na konci pripájajú tieto slová „alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť“.

52. V § 246, § 246a ods. 1, § 246b ods. 1, v nadpise druhej hlavy, v § 247 ods. 1 sa za slovo „rozhodnutí“ vkladajú slová „a postupu“ v príslušnom tvare.

53. § 247 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak ide o postup správneho orgánu, je predpokladom postupu podľa tejto hlavy uplynutie lehoty 30 dní určenej na podanie informácie krajskému úradu o vykonaných opatreniach."

54. V § 248 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto slová: „a nepreskúmavajú postup správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby.“.

55. V § 249 ods. 2 a § 250 ods. 2 a 3 sa za slovo „rozhodnutí“ vkladajú slová „a postupu“ v príslušnom tvare.

56. V § 250b ods. 3 sa pripája druhá veta, ktorá znie: „Ak nebolo vyhovené upozorneniu krajského úradu na porušenie zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, krajský úrad môže žalobu podať do dvoch mesiacov po uplynutí lehoty určenej na podanie informácie o vykonaných opatreniach, najneskôr však do jedného roka odo dňa, v ktorom došlo k postupu správneho orgánu.“.

57. V § 250j ods. 1 sa za slovo „rozhodnutie“ vkladajú slová „a postup“.

58. V § 252 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Toto ustanovenie sa nepoužije na výkon rozhodnutia na vymożenie výživného maloletého dieťaťa, ktoré má bydlisko v cudzine.“.

59. § 254 znie:

„§ 254

(1) Na výkon rozhodnutia sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak nie je v tejto časti uvedené inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

(2) Pri výkone rozhodnutia nemožno prerušiť konanie a odpustiť zmeškanie lehoty. Nemožno tiež podať návrh na obnovu výkonu rozhodnutia.

(3) Na exekučné konanie podľa osobitného predpisu^{34h)} sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.“.

60. V § 266 sa vypúšťa odsek 2.

Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2.

61. Za § 273 sa vkladá § 273a, ktorý znie:

„§ 273a

(1) Ustanovenia § 272 a 273 ods. 2 a 3 sa použijú primerane aj na výkon rozhodnutia vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa podľa medzinárodnej zmluvy.

(2) Ak výzva podľa § 272 ods. 2 zostane bezvýsledná, predseda senátu vykoná v súčinnosti so štátnymi orgánmi odňatie dieťaťa tomu, u koho nemá byť, a zabezpečí jeho odovzdanie tomu, komu má byť podľa rozhodnutia vrátené alebo komu bolo podľa rozhodnutia zverené.“.

62. V § 279 ods. 2 sa za písmeno c) vkladá nové písmeno d), ktoré znie:
„d) súdne pohľadávky³⁴⁾“.

Doterajšie písmeno d) sa označuje ako písmeno e).

63. § 305 znie:

„§ 305

Na návrh oprávneného súd rozhodne o nariadení výkonu rozhodnutia uznesením, v ktorom

- a) prikáže peňažnému ústavu, aby po tom, čo sa mu doručí nariadenie výkonu rozhodnutia, zablokoval sumu zodpovedajúcu pohľadávke s príslušenstvom z účtu povinného a uhradil ju po právoplatnosti uznesenia oprávnenému,
- b) zakáže povinnému, aby po tom, čo sa mu doručí nariadenie výkonu rozhodnutia, nakladal s prostriedkami na účte až do výšky vykonateľnej pohľadávky a jej príslušenstva.“

64. V § 337 odsek 1 znie:

„(1) Podľa výsledkov rozvrhového pojednávania sa z podstaty uspokojujú pohľadávky v tomto poradí:

- a) pohľadávky trov konania, ktoré vznikli štátu v súvislosti s vykonávaním dražby,
- b) nedoplatky výživného splatné ku dňu rozvrhu,
- c) pohľadávky z hypotekárnych úverov a komunálnych úverov slúžiace na krytie menovitej hodnoty hypotekárnych záložných listov a komunálnych obligácií vydaných bankou, vrátane výnosov z nich,
- d) pohľadávky zabezpečené záložným právom zákonným, zmluvným, sudcovským alebo exekučným, zabezpečovacím prevodom práva, postúpením pohľadávky, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľnosti vcelku podľa času vzniku záložného práva, prípadne vzniku obmedzenia prevodu nehnuteľnosti,
- e) pohľadávky oprávneného, dane, poplatky, clá, súdne pohľadávky³⁴⁾, pohľadávky poisťného na zdravotné poistenie, poisťného na nemocenské poistenie, poisťného na dôchodkové zabezpečenie a príspevku na poistenie v nezamestnanosti, úhrada za vecné bremená prevzaté vydražiteľom so započítaním na najvyššie podanie a nároky na náhradu za vecné bremená, ktoré vydražiteľ podľa výsledkov dražby neprevezme,
- f) ostatné pohľadávky.“

65. V § 337 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uspokojia sa pomerne.“

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 3 a 4.

66. Za § 372c sa vkladá § 372d, ktorý znie:

„§ 372d

Ak sa pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona začalo konanie na súde vecne príslušnom podľa doterajších predpisov, pokračuje v konaní tento súd."

67. § 372e znie:

„§ 372e

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované."

68. Za § 372e sa vkladá § 372f, ktorý znie :

„§ 372f

Konania podľa § 9 ods. 4 začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov."

69. V § 373 sa vypúšťajú slová „Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) "

70. V prílohe A v odbore Stavebný poriadok v časti „ názov predpisu a číslo §" sa slová „§ 32 písm. a), c), d)" nahrádzajú slovami „ § 32 písm. c), d)" .

71. V prílohe A v odbore Stavebný poriadok v časti „charakteristika rozhodnutia" sa slová „územné rozhodnutie o chránenom území alebo o ochrannom pásme, o stavebnej uzávere a umiestnení stavby s výnimkou jednoduchých stavieb podľa § 2 vyhlášky Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 85/1976 Zb. v znení neskorších predpisov" nahrádzajú slovami „územné rozhodnutie o chránenom území, ochrannom pásme a o stavebnej uzávere".

Čl. II

~~Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby~~
v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 36/1967 Zb., zákonom č. 158/1969 Zb., zákonom č. 49/1973 Zb., zákonom č. 20/1975 Zb., zákonom č. 133/1982 Zb., zákonom č. 180/1990 Zb., zákonom č. 328/1991 Zb., zákonom č. 519/1991 Zb., zákonom č. 263/1992 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 281/1996 Z. z., zákona č. 211/1997 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 359/1997 Z. z., zákonom č. 124/1998 Z. z., zákonom č. 144/1998 Z. z., zákonom č. 169/1998 Z. z., zákonom č. 187/1998 Z. z., zákonom č. 225/1998 Z. z., zákonom č. 233/1998 Z. z., zákonom č. 235/1998 Z. z., nálezom

Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 318/1998 Z. z., zákonom č. 331/1998 Z. z., zákonom č. 46/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 66/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 166/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z., zákonom č. 223/1999 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2001 okrem § 135 ods. 1, § 200a, § 200b ods. 2, § 200b ods. 4, § 200c, § 200e, § 200hb, § 202 ods. 3 písm. n) a o), § 244, § 246, § 246a ods. 1, § 246b ods. 1, nadpisu druhej hlavy, § 247 ods. 1, § 247 ods. 3, § 248 ods. 1, § 249 ods. 2, § 250 ods. 2 a 3 a 250j ods. 1, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2002.

Dôvodová správa

Všeobecná časť :

Návrh zákona, ktorý predkladá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky do legislatívneho procesu, vychádza z potreby jednoznačne upraviť postavenie súdov pri zabezpečovaní ústavného práva na prerokovanie vecí účastníka bez zbytočných prietahov na strane jednej a upresnenie ústavného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy.

Občiansky súdny poriadok tvorí základný pilier samostatného právneho odvetvia slovenského právneho poriadku – civilného procesného práva. Význam návrhu predloženého do legislatívneho procesu spočíva predovšetkým v nutnosti zabezpečiť rýchle, efektívne a pružné vybavovanie súdnej agendy súdmi. Účastníci hmotno-právnych vzťahov, ktorých existencia sa v súčasnosti opiera o základné princípy civilnej súkromnej autonómie (článok 2 odsek 3 Ústavy), si musia byť na jednej strane vedomí svojich práv ale na druhej strane sa súčasne musia so všetkou zodpovednosťou vysporiadať s každým následkom svojich činov, najmä zodpovednosťou za svoje slobodne prejavené úkony.

Občianske súdne konanie je konaním kontradiktórnym, ktoré upravuje procesná norma – Občiansky súdny poriadok. V takomto konaní navrhovateľ musí preukázať opodstatnenosť svojich nárokov a odporca zasa preukazuje opodstatnenosť svojej obrany. To znamená, že pre občianske súdne konanie platí prejednacia zásada.

Účelom predloženého návrhu zákona je náležite odlíšiť dokazovanie v sporovom konaní od dokazovania v nespоровých veciach a odstrániť tak aj posledné rezíduá na zásadu materiálnej pravdy v občianskom súdnom konaní. Dôkazná povinnosť v pôvodnom znení nevyjadrovala úplne presne charakter súdneho sporu a zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok. Návrh zákona vychádza dôslednejšie z princípu kontradiktórnosti občianskeho sporového konania a zodpovednosti účastníkov za zistenie skutkového stavu.

V súčasnej dobe je slovenské súdnictvo zaťažené veľkým počtom nevybavených procesných vecí, ktorých ukončenie naráža na procesné prekážky zavinené zo strany účastníkov (najmä odporcov). Urýchleniu a skráteniu konania slúži aj zmena úplného apelačného systému na systém neúplnej apelácie.

Osobitnou skutočnosťou, ktorú je potrebné vyriešiť, je potvrdenie všeobecnej prvostupňovej príslušnosti okresných súdov a čo najväčšie odbremenenie krajských súdov od prvostupňovej rozhodovacej činnosti. Jednoznačným dôsledkom zúženia vecnej príslušnosti krajských súdov prvého

stupňa bude to, že sa obmedzí konanie a rozhodovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky je v súčasnosti vo väčšom rozsahu orgánom odvolacím ako dovolacím súdom a súdom, ktorý má zjednocovať judikatúru v Slovenskej republike. Táto situácia pri absencii hlavného súdu, je neakceptovateľná a nie je v súlade s poslaním najvyššieho orgánu súdnej moci v sústave všeobecného súdnictva.

Návrh zákona nebol predložený Rade hospodárskej a sociálnej dohody SR na vyjadrenie, keďže podľa § 3 písm.a) a b) zákona č. 106/1999 Z.z. o hospodárskom a sociálnom partnerstve, v nadväznosti na § 6 toho istého zákona nepatrí obsahovo do jej pôsobnosti.

Predložený návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi ako aj s platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Návrh nekladie zvýšené nároky na štátny rozpočet, resp. na počet pracovníkov, čo potvrdzuje priložené stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky.

DOLOŽKA ZLÚČITEĽNOSTI
návrhu zákona s právom Európskej únie:

1. Navrhovateľ zákona: vláda Slovenskej republiky.
2. Názov návrhu zákona: návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.
3. V práve Európskej únie je problematika návrhu zákona upravená v čl.6 (2) Zmluvy o Európskej únii (Amsterdamské znenie) .
4. Návrh zákona svojou problematikou nepatrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva uvedené v čl. 70 Európskej dohody o pridružení a svojou problematikou nepatrí ani medzi priority odporúčané v Bielej knihe .
5. Právo Európskej únie túto oblasť upravuje najmä prostredníctvom článku 6 (2) Zmluvy o Európskej únii, v ktorom odkazuje na zachovávanie základných ľudských práv tak, ako sú obsiahnuté v Európskom Dohovore o ochrane ľudských práv prijatom Radou Európy. Uvedený dokument Rady Európy v článku 6 odsek 1 okrem iného uvádza, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Vzhľadom na to, že uvedenú problematiku neupravuje sekundárne právo Európskej únie , vyhotovenie tabuľky zhody nie je možné .
6. Návrh zákona je úplne kompatibilný s právom Európskej únie .

Osobitná časť :

K bodu 1 (§ 5) :

Východiskom pre správnu formuláciu poučovacej povinnosti súdu je čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc od počiatku súdneho konania a ktorým sa ustanovuje rovnosť účastníkov konania. Úprava poučovacej povinnosti nesmie však suplovať právnu pomoc poskytovanú účastníkom súdnych konaní advokátmi a komerčnými právnikmi.

Navrhovaná úprava poučovacej povinnosti súdu odlišuje poučovanie mimo súdneho pojednávania a počas súdneho pojednávania, t.j. počas priameho kontaktu súdu s účastníkmi konania. Mimo pojednávania je poučovanie účastníkov prípustné len vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon. Novelizované ustanovenie o poučovacej povinnosti súdu je preto formulované so zreteľom na konkrétne procesné situácie.

Pri poučovaní na pojednávaní sa kladie dôraz na poučovanie o procesných právach a povinnostiach, ktorých využívanie a plnenie má zásadný vplyv na postavenie účastníkov konania a ich správny procesný postup.

K bodu 2 (§ 9 ods. 2) :

Navrhovaná právna úprava obmedzuje vecnú príslušnosť krajských súdov ako súdov prvého stupňa. Zo všeobecnej vecnej príslušnosti týchto súdov ako súdov prvostupňových, ktorá je upravená v odseku 2, sa vypúšťajú spory, u ktorých ani pôvodne nebolo opodstatnené, aby o nich konali a rozhodovali krajské sudy v prvom stupni.

Je tiež potrebné uviesť, že ide o spory, ktoré už nie sú aktuálne, pretože ich právna úprava je už prekonaná (§ 18 ods.2 zák. č.451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady na výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej a Slovenskej republiky), alebo sa ukazuje, že na dosiahnutie účelu konania je potrebné priblížiť spor okresnému súdu, v obvode ktorého sa má konať štrajk alebo výluka.

(§ 9 ods. 3)

V obchodných sporoch je limit, ktorý je určený peňažnou sumou, často iba ukazovateľom rozsahu obchodu, ale nezvyšuje skutkovú a právnu náročnosť sporu. Preto je celkom prirodzené, aby aj také spory rozhodovali na prvom stupni okresné sudy.

V odseku 3 písmene b) predkladaného materiálu sa navrhuje široko koncipované ustanovenie, ktoré v sebe zahŕňa nielen súčasné ustanovenie uvedené pod číslom 6. (zo zmluvy o prevode obchodného podielu), ale aj ustanovenie v čísle 10. (návrh člena družstva na zrušenie rozhodnutia členskej schôdze).

V ostatných veciach, v ktorých sa navrhuje obmedziť vecnú príslušnosť krajských súdov ako súdov prvého stupňa, prax potvrdila, že nejde o spory, ktoré by nebolo možné rovnako zákonne a účelne rozhodovať na okresných súdoch a navyše, že ide o veci, z ktorých väčšina sa vyskytuje iba sporadicky.

(§ 9 ods. 4)

Platný text sa v odseku 4 v písmene a) dopĺňuje o slovo "a súvisiacich". Doterajší výkon konkurznej a vyrovnávacej agendy sudcami jednoznačne ukazuje, že konkurz ako generálna exekúcia si vyžaduje dôslednejšie uplatnenie koncentračného princípu prejednávania sporov s konkurzmi aj súvisiacich a nielen vyvolaných.

Pri teraz súdnou praxou aplikovanom reštriktívnom výklade pojmu "spory vyvolané" umožňuje prejednanie niektorých sporov podľa všeobecnej príslušnosti aj s osobitnou príslušnosťou podľa § 88 Občianskeho súdneho poriadku. Takýto postup môže na dlhší čas zablokovat' postup (napredovanie) konkurzu. Napríklad ak úpadcom je fyzická osoba a ide o určovací spor týkajúci sa vlastníctva nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza mimo obvodu súdu, bydliska alebo sídla takejto osoby, jednak by iný ako konkurzný súd mohol predbežným opatrením blokovat' speňažovanie podstaty a jednak takýmto rozhodnutím určený vlastník by už bez ďalšieho dokazovania bol úspešný vo vylučovacej žalobe podľa ustanovenia § 19 odsek 2 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Navyše umožnenie účasti v takomto spore len úpadcu by mohlo viesť k dohode účastníkov v neprospech konkurznej podstaty (keďže úpadca už nemá právny záujem na svedomitej obrane svojho vlastníctva, ktorým už nemôže a nebude môcť nakladať), a to bez možnosti ovplyvnenia priebehu konania správcom konkurznej podstaty.

Navrhovaným znením písmena e) sa odsek 4 rozširuje o ustanovenie, ktorého účelom je upresniť príslušnosť krajských súdov v osobitných druhoch obchodných vecí, na riešenie ktorých príslušnosť krajských súdov sa nevzťahuje (napr. v zmysle § 81 ods.1 Obchodného zákonníka súd odoberie poverenie spoločníka v.o.s. na obchodné vedenie spoločnosti, podľa § 131 ods.1 súd vyslovuje neplatnosť uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným, podľa § 181 ods.2 súd zvoláva mimoriadne zasadnutie valného zhromaždenia akciovej spoločnosti apod.).

Podľa platnej právnej úpravy § 9 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku je v súčasnosti vecná príslušnosť na konanie súdu o zrušení spoločnosti a družstva a nariadení ich likvidácie daná krajskému súdu, v ktorého územnom obvode má spoločnosť svoje sídlo. Súdne konanie o zrušení spoločnosti a nariadení jej likvidácie je pritom len „prvým krokom“, na ktorý ďalej nadväzuje konanie registrového súdu o zápise likvidácie a likvidátora do obchodného registra (likvidátora však už menuje registrový súd) a následne konanie o výmaze z obchodného registra.

Poznatky aplikačnej praxe preukazujú, že hore uvedené vymedzenie vecnej príslušnosti krajskému súdu nemá opodstatnenie a je skôr spomalením ako prínosom pre konanie registrového súdu. Pre zabezpečenie plynulého registrového konania je žiadúce, aby bola v praxi naplnená zásada „koncentrácie príslušnosti registrového súdu“ na konanie vo veciach týkajúcich sa obchodného registra. To znamená, aby registrový súd, ktorý vedie údaje o zapísaných subjektoch bol príslušný aj na konanie (rozhodovanie) vo veciach, ktoré sa bezprostredne týkajú:

1. ďalšej existencie týchto subjektov (*napr. rozhodovanie o zrušení spoločnosti/družstva súdom*) alebo
2. rozhodovanie o skutočnostiach potrebných na vykonanie konkrétneho zápisu (*rozhodovanie o menovaní likvidátora, audítora*)

Koncentrácia príslušnosti registrového súdu je dlhé roky prirodzenou a osvedčenou súčasťou mnohých európskych právnych poriadkov (*napr. Nemecko – Gesetz über die Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit* zo 17.mája 1898, *Rakúsko – Firmenbuchgesetz No.10/1991*). Zapracovanie tejto zásady bolo odporúčané aj twinningovým expertom MS SR pre zapracovávanie smerníc EU do Obchodného zákonníka SR.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a odôvodnené potreby praxe sa navrhuje zmena doterajšieho znenia § 9 ods. 4 OSP (*vypustenie písm. b) a c)*).

K bodu 3 (§ 15 ods. 1) :

Navrhovaná právna úprava prispeje k urýchleniu konania v tých prípadoch, keď sa vyskytli okolnosti, existencia ktorých by mohla vzbudiť zdanie pochybnosti v účastníkoch či vo verejnosti o nezáujatosti a nestrannosti sudcu. Podľa doteraz platnej úpravy je potrebné v takomto prípade predložiť vec odvolaciemu súdu, čo zapríčiňuje zbytočné prietahy v konaní. Objektívnosť navrhovaného postupu je zabezpečená jednať predchádzajúcim súhlasom sudcu ako aj tým, že predseda súdu môže vec pridelit' inému sudcovi len v súlade s rozvrhom práce. Zneužitie navrhovanej úpravy štátnou správou súdov je vylúčené skutočnosťou, že súčasne musia byť splnené obe podmienky.

K bodu 4 (§ 16 ods. 1) :

Doteraz platná úprava sa dopĺňa o slovné spojenie bez zbytočného odkladu, čím sa tiež sleduje skrátenie a zrýchlenie súdneho konania.

K bodu 5 (§ 17 ods. 2) :

Ide o systematickú zmenu súvisiacu s navrhovanou zmenou § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

K bodu 6 (§ 25 ods. 3) :

Navrhovaná právna úprava zosúlaďuje znenie § 25 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku so znením § 12 zákona č. 132/90 Zb. o advokácii, podľa ktorého advokát je oprávnený dať sa zastupovať aj advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva. Uvedenú úpravu vyvolala nejednotnosť vo výklade súčasného znenia § 25 ods.3.

K bodu 7 (§ 26) :

Vypustením § 26 sa obmedzí možnosť využívania tejto formy procesného zastúpenia na vykonávanie právnického povolania ako je advokácia alebo výkon činnosti komerčného právnika skrytou formou – prostredníctvom odborovej organizácie. Vypustením tohto ustanovenia nie je obmedzená možnosť, aby

kvalifikovaný zamestnanec odborovej organizácie zastupoval člena tejto organizácie podľa § 27 Občianskeho súdneho poriadku. Tu však už nehrozí riziko zneužitia odborovej organizácie na nekalosúťažné konanie pri výkone právnického povolania.

Na druhej strane je potrebné zabezpečiť procesné nástroje na plnenie medzinárodných záväzkov, ktoré na seba podpisom medzinárodných zmlúv prevzala Slovenská republika. Centrum pre medzinárodnú právnu ochranu detí a mládeže je slovenská právnická osoba so sídlom v Bratislave, ktorá zabezpečuje plnenie rôznych úloh v oblasti medzinárodnej ochrany detí a mládeže ako sú napr. tie, ktoré vyplývajú z Dohovoru o vymáhaní výživného v cudzine z 20. júna 1956 uverejneného v prílohe vyhlášky č. 33/1959 Zb. a iných.

Účastník môže udeliť plnomocenstvo Centru, pokiaľ ide o :

- a) konanie vo veciach starostlivosti o maloletých, úpravu styku rodičov s maloletými deťmi, obmedzenia alebo pozbavenie apod. podľa § 176 až § 180 O.s.p.
- b) určenie alebo zmenu výživného a to u plnoletých ako aj u maloletých osôb,
- c) výkon rozhodnutia, a to pre plnoleté alebo maloleté osoby.

Toto všetko je podmienené avšak tým, že ide o vec s cudzím prvkom. V iných veciach je zastúpenie účastníka Centrom neprípustné.

K bodu 8 (§ 29 ods. 2):

Súčasný znenie ustanovenia umožňuje ustanoviť opatrovníka okrem iného „účastníkovi, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine“. Túto možnosť môže súd využiť, len ak sa oficiálnou správou preukázalo, že doručenie na známu adresu v cudzine nebolo možné, t.j. vráti sa dožadanie s uvedením dôvodov nevybavenia.

Vo vzťahu k niektorým štátom (napr. arabským) nie je možné v mnohých prípadoch dosiahnuť po dobu mnohých rokov, napriek opakovaným dožiadaniám a rozsiahlej diplomatickej ofenzíve našich zastupiteľských úradov v príslušných štátoch, ani len akúkoľvek správu príslušného ústredného orgánu, nieto ešte vrátenie dožiadania s uvedením, že sa nepodarilo doručiť na známu adresu. Túto situáciu však nie je možné pod uvedené ustanovenie subsumovať a súd je nútený „donekonečna“ opakovať dožiadania a vec evidovať ako neskončenú. Podobná situácia je vo vzťahu k štátom, v ktorých sa vybavenie dožiadania nedá očakávať v dôsledku vojnového stavu na ich území (napr. donedávna Bosna a Hercegovina, v súčasnosti Čečensko a pod.). Opätovne, takúto situáciu nie je možné zaradiť pod uvedené ustanovenie, pretože neexistuje dôkaz o tom, že sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine.

K bodu 9 (§ 29 ods. 3) :

Súdna prax bola postavená pred otázkou možnosti ustanovenia opatrovníka právnickej osobe, ktorá predtým (tzn. pred rokom 1989 nebola aktuálna). V súčasnom období, kedy vznikli mnohé obchodné spoločnosti a družstvá, ktoré v konečnom dôsledku mali a majú problémy so svojou existenciou, v súdnom konaní

sa vynára veľmi naliehavý problém: Ako zaobchádzať s takouto právnickou osobou, ak nie je známe jej nové sídlo, resp. sídlo je opustené, prípadne súd nemá možnosť konať s jej štatutárnym orgánom (úmrtie konateľa a spoločníka v jedoosobovej spoločnosti). Preto sa v novej úprave navrhuje, aby súd mohol ustanoviť aj opatrovníka účastníkovi, ktorý je právnickou osobou a nemá zákonným spôsobom ustanovený štatutárny orgán alebo ak sa štatutárnemu orgánu takéhoto účastníka nepodarilo doručiť písomnosť súdu, lebo jeho pobyt nie je známy, prípadne sa mu nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine.

Prepojenie takého rozhodnutia súdu na štatutárny orgán je logické, lebo štatutárny orgán je aj v konaní vypočúvaný ako účastník konania a preto je možné s ním konať ako s účastníkom konania.

Zmyslom tejto úpravy je dosiahnuť rozhodnutie vo veciach, v ktorých niekoľko rokov nie je možné predvolať účastníka konania – právnickú osobu, resp. doručiť jej iné súdne písomnosti vrátane rozhodnutí súdu. Skončenie takýchto vecí, alebo rovnakých vecí v budúcnosti je v záujme aj druhého účastníka konania a takýmto spôsobom sa nielen zefektívni súdne konanie ale aj sa zabezpečí realizácia práva na súdnu ochranu podľa článku 46 Ústavy u prítomného účastníka konania (spravidla žalobcu). Právoplatné rozhodnutie v spore mu navyše umožní urobiť potrebné úkony, ak pôjde o obchodnú vec, aj v jeho účtovníctve a nadväzne na to aj v jeho daňovo-právnych záležitostiach.

K bodu 10 (§ 35 ods. 1):

Návrh reaguje na požiadavky viacerých medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, ktoré už podpísala alebo chce podpísať, a to na prijatím tejto úpravy, umožňujúcej vysloviť dôsledné prepadnutie či zhabanie majetku získaného trestnou činnosťou, a to aj vtedy, ak osoba, ktorá takýto majetok získala, už zomrela.

Ide napr. o Viedenský dohovor z r. 1988, Dohovor Rady Európy č. 141 o praní špinavých peňazí, skúmaní, zhabaní a konfiškácii ziskov zo zločinu, prijatý v Štrasburgu 8.11.1990, Dohovor OECD o boji s podplácaním zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách, Trestnoprávny dohovor o korupcii -Rada Európy z 27.1.1999, Štatút medzinárodného tribunálu pre bývalú Juhosláviu, Štatút medzinárodného trestného súdu, Smernica Rady 91/308/EHS z 10.06.1991. Rovnaké požiadavky prinesie pripravovaný Dohovor OSN o boji proti medzinárodnému organizovanému zločinu.

Novela Trestného poriadku zákonom č. 272/1999 Z.z. umožňuje v uvedenej oblasti len realizovať rozhodnutia orgánov cudzieho štátu. Nedoplňuje požadované možnosti nášho štátu vydať vlastné rozhodnutie. Tie sú v § 51,55,73 Trestného zákona obmedzené len na trestné konanie s ďalšími kritériami.

Podľa § 451, 456 OZ je majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov bezdôvodným obohatením. Za prospech získaný z nepoctivých zdrojov treba považovať aj prospech získaný trestnou činnosťou. Ak nie je možné zistiť na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný, musí sa vydať štátu. Zákon

však neustanovuje, kto je oprávnený podať v mene štátu žalobu, takže ustanovenie nie je vykonateľné.

K bodu 11 (§ 36a ods. 1) :

Prítomnosť prísediacich v pracovných veciach (sporoch) sa už dlhodobo ukazuje ako nadbytočná. Ustanovenie, ktoré vyžadovalo prítomnosť prísediacich je navyše prežitá aj z dôvodu nadmernej komplikovanosti týchto vecí, v ktorých je už vylúčené, aby laický prvok zohral úlohu, ktorá sa mu prikladala kedysi, keď jestvovali jednotné odbory.

Účel, ktorý sa sleduje účasťou prísediacich v takýchto sporoch, sa dosiahne rovnako zákonne aj obsadením odvolacích súdov, podľa ktorého v odvolacom konaní vždy rozhoduje senát zložený z troch sudcov.

K bodu 12 (§ 36a ods. 3) :

Túto úpravu si vynútilo navrhované znenie § 36b, ktoré ruší vnútorné členenie uvedeného paragrafu na dva samostatné odseky.

K bodu 13 (§ 36b) :

Členenie § 36b na dva samostatné odseky sa javí s ohľadom na znenie odseku 2 ako legislatívne nevhodné riešenie.

K bodu 14 (§ 38):

Účelom zmeny je odbremenenie súdov tým, že notári budú poverovaní na prejednanie dedičstva vo všetkých prípadoch, keďže sú na to náležite technicky aj odborne vybavení.

K bodu 15 (§ 43)

Nové znenie § 43 odlišuje podania, ktoré sú podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (žaloba, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania) a ostatné. Ak návrh nemá všetky zákonom stanovené náležitosti, súd ho odmietne bez pojednávania. Súd musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť prečo tak rozhodol. Dáva tým účastníkovi zároveň poučenie, ako má opravu alebo doplnenie návrhu vykonať. Ide o progresívnu poučovaciu povinnosť. Okrem toho sa znížia náklady za poštovné, nakoľko na výzvy súdu účastníci veľakrát nereagujú alebo reagujú len čiastočne, a je potrebné doručovať opakovane a viackrát. Ustanovenie má za účel urýchliť konanie a to najmä tým, že umožňuje súdu zrušiť svoje rozhodnutie v prípade, ak účastník podanie doplní. Doplnenie musí účastník urobiť najneskôr do uplynutia odvolacej lehoty.

K bodu 16 (§ 45) :

Vypustenie slova „spravidla“ zo znenia prvej vety § 45 Občianskeho súdneho poriadku zrovnoprávňuje spôsoby doručovania. Doručovanie písomností priamo

súdom bude mať veľký prínos z dvoch dôvodov :

1. súd môže doručovať vlastnými prostriedkami, napríklad súdnym doručovateľom, ktorý ihneď po prvom doručení zistí, že adresát sa v mieste doručenia nenachádza, či už dôvodov odsťahovania sa alebo pobytu v nemocničnom zariadení apod. Uvedené zistenie je veľmi dôležité pri právnických osobách, pretože potom súd už písomnosť nedoručuje ale postupuje podľa iných ustanovení, napríklad vykoná šetrenie v evidencii obyvateľstva, ustanoví opatrovníka a pod.

2. takéto doručovanie môže priniesť významnú úsporu v nákladoch na doručovanie.

K bodu 17 (§ 48 ods.2 a 3) :

Podľa súčasnej úpravy nie je možné ukončiť veľké množstvo konaní len preto, že nemožno doručiť právnickým osobám alebo fyzickým osobám – podnikateľom, písomnosti súdu. Množstvo podnikateľov alebo fakticky nevykonáva podnikateľskú činnosť a zostáva zapísaná v obchodnom registri alebo zmení sídlo bez zmeny zápisu vo verejných registroch, pričom ich povinnosťou je nahlásiť uvedené zmeny. Navrhovaná právna úprava zakladá zodpovednosť podnikateľa za údaje obsiahnuté vo verejných registroch a umožňuje súdu na základe rešpektovania zásady dôveryhodnosti údajov využiť fikciu doručenia. Týmto sa uvoľnia umŕtvené prostriedky v obchodných sporoch a zrýchli sa súdne konanie (naplnenie ústavnej zásady efektívnosti konania podľa článku 48 odsek 2 Ústavy). Súčasne dôjde k úspore prostriedkov štátneho rozpočtu vynaložených na opakované a neúčelné doručovanie písomností vyššie uvedeným podnikateľom.

K bodu 18 (§ 48 ods. 6) :

Po prijatí zákona o súdnych exekútoroch nebol osobitne upravený mechanizmus doručovania písomností súdu určené súdnym exekútorom. Navrhovaná právna úprava tento nedostatok odstraňuje a ustanovuje spôsob doručovania písomností súdu určených pre súdnych exekútorov tak, aby bol zhodný s doručovaním ostatným právnickým profesiám, ktoré vystupujú v súdnom konaní (advokáti, komerční právnici apod.).

K bodu 19 (§ 76 ods.3) :

Doterajšia úprava súdu iba umožňovala, aby pri nariadení predbežného opatrenia uložil navrhovateľovi podať v stanovenej lehote návrh na začatie konania vo veci samej. Takýto postup mohol byť v rozpore s účelom a zmyslom predbežného opatrenia. Ustanovuje sa preto, že súd pri nariadení predbežného opatrenia bude povinný navrhovateľovi uložiť, aby v stanovenej lehote podal návrh na začatie konania.

Ak nariadil predseda senátu predbežné opatrenie vo veci, v ktorej môže konanie začať aj bez návrhu, nie je dôvodné požadovať, aby ďalšie trvanie predbežného opatrenia bolo viazané na podanie návrhu na začatie konania vo veci samej. V takomto prípade, je na súde, aby sám začal konanie bez návrhu; povinnosť začať konanie preto nie je potrebné ukladať navrhovateľovi predbežného opatrenia.

K bodu 20 (§ 92) :

V poslednom období prebieha polemika o procesnoprávných dôsledkoch singulárnej sukcesie. Túto problematiku Občiansky súdny poriadok nerieši a v praxi súdov dochádzalo k nejednotnému postupu. Je preto prirodzené, že silneli požiadavky na jeho zmenu, hlavne zo strany sudcov.

Navrhovaná úprava vychádza z týchto princípov:

1. K procesnému nástupníctvu dochádza len vtedy, ak k singulárnej sukcesii došlo po začatí konania. Ak došlo k singulárnej sukcesii pred začatím konania, je možné dosiahnuť zmenu v okruhu účastníkov vykonaním zámeny podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.
2. Procesné nástupníctvo je potrebné v konaní uplatniť. Procesné nástupníctvo nenastáva samo od seba a súd nemôže na singulárnu sukcesiu prihliadať ex offio.
3. K procesnému nástupníctvu dochádza na návrh navrhovateľa. Súd tomuto návrhu musí vyhovieť, ak navrhovateľ preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná (napr. predloží zmluvu o postúpení pohľadávky).
4. K procesnému nástupníctvu dochádza pri singulárnej sukcesii tak v priebehu konania pred súdom prvého stupňa ako aj v priebehu odvolacieho konania, príp. v priebehu dovolacieho konania.

K bodu 21

Úprava má za cieľ dosiahnuť zhodu medzi § 153 a § 120.

K bodu 22 (§ 120 ods.4):

V § 120 ods.4 je zakotvená poučovacia povinnosť, ktorá vyplýva z uplatnenia neúplnej apelácie v odvolacom konaní. Jej zmyslom je poskytnúť účastníkovi ešte poslednú možnosť splnenia povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v konaní pred súdom prvého stupňa, pretože v odvolacom konaní to zásadne nie je možné.

Vzhľadom na to, že v zákone je dôsledne upravená poučovacia povinnosť a sú precízne (*expresis verbis*) upravené výnimky, je navrhovaná úprava aj v súlade so zásadou koncentrácie konania. V konaniach súvisiacich s konkurzom, určením neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ochranou osobnosti i ďalších je všeobecný záujem aby vec mohla byť čo najskôr rozhodnutá. Preto je dôvodné požadovať, aby účastníci uviedli všetky rozhodujúce skutočnosti a dôkazy, dokonca najneskôr na prvom pojednávaní.

K bodu 23 (§ 128):

Povinnosť poskytovať súdu skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie sa rozširuje aj na fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú činnosť. Zároveň sa zdôrazňuje, že subjektom uvedeným v ustanovení § 128 sú povinné uhradiť vecné náklady.

K bodu 24 (§ 135) :

Nemennosť súdneho rozhodnutia o vzniku spoločnosti je potrebné zabezpečiť nielen v hmotno-právnych ustanoveniach Obchodného zákonníka, ale tiež v procesno-právnych ustanoveniach OSP.

K bodom 25 a 26 (§ 153a) :

Podľa navrhovanej úpravy možno vydať rozsudok pre uznanie iba vtedy, ak žalovaný uznal nárok, ktorý je proti nemu uplatňovaný, ale tak isto v prípade, ak nastala fikcia uznania podľa § 114a.

Ak došlo k uznaniu nároku pred pojednávaním, alebo ak nastala fikcia uznania, je súd povinný vo veci rozhodnúť na základe uznania. V takejto situácii nie je daný žiadny dôvod na to, aby len pre vydanie rozsudku na základe uznania bolo nariadené pojednávanie. Povinnosť vyhlásiť takýto rozsudok verejne samozrejme zostáva zachovaná.

K bodom 27 a 28 (§ 157 ods.4, § 157 ods. 5) :

Navrhnuté ustanovenie zjednodušuje a zrýchľuje postup súdu v prípadoch, kedy účastníci rozhodnutie rešpektujú tým, že sa vzdali práva na odvolanie. Právna úprava pozná obdobné úpravy – napríklad platobný rozkaz. Obdobne je na Slovensku situácia riešená v trestnom konaní (§ 314d ods.2 Trestného poriadku).

K bodu 29 (§ 172 ods. 1) :

Zdvojnásobenie limitu peňažnej sumy, ktorú možno uplatniť v rozkaznom konaní je opodstatnené z dôvodu, že sa tým zmierni nerovnosť medzi bankami a ostatnými navrhovateľmi.

K bodu 30 (§ 174 ods. 3) :

Doplnenie textu uvedeného v písm. b) návrhu korešponduje s ustanovením § 218 ods. 1 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku. Keďže nejde o vecné prejednanie, odpor sa nezamieta ale odmieta.

K bodom 31 a 32 (§ 174 ods. 4) :

Navrhované slovné doplnenie vety umožňuje vybaviť vec platobným rozkazom v jeho nenapadnutej časti, čo skráti súdne konanie. Po vydaní platobného rozkazu nie je prípustné zastavovať konanie v časti návrhu.

K bodu 33 (§ 175zca ods.1) :

Maloletý dedič vyžaduje osobitnú ochranu, ktorá je napokon poskytovaná maloletým osobám v celom občianskom súdnom konaní. Požiadavka zvýšenej ochrany nie je však náležite zabezpečená v procesnom postupe notára ako súdneho komisára, ktorému zákon a vydané poverenie podľa § 38 umožňuje meritórne skončenie konania o dedičstve osvedčením podľa § 175zca.

Ochrana maloletého notárom by sa dala zabezpečiť len pomerne komplikovaným procesným úkonom notára, ktorý by musel vyvolať súdne konanie o schválenie úkonov maloletého dediča súvisiacich so zákonnými predpokladmi na vydanie osvedčenia o dedičstve.

Je preto namieste vylúčiť vydanie osvedčenia o dedičstve, ak je jediným dedičom maloletá osoba. Obdobne to platí aj pre osoby, ktoré sú pozbavené alebo obmedzené v spôsobilosti na právne úkony.

K bodu 34 (§ 175zca ods. 5) :

Účastník sa môže vzdať práva na žiadosť o pokračovanie v konaní o dedičstve. Toto procesné a dispozitívne oprávnenie, vzhľadom na pochybnosti praxe, bolo treba výslovne upraviť. Vzdanie sa práva na žiadosť je limitované zákonnou lehotou a tým, že do tohto procesného úkonu sa dedič nerozhodne podať žiadosť (jej podaním zaniká osvedčenie). Vzdanie sa žiadosti možno adresovať notárovi ako súdnemu komisárovi alebo súdu, ktorý ho poveril podľa § 38 Občianskeho súdneho poriadku. Vykonanie tohto úkonu na inom orgáne bude mať predpokladané účinky, len ak bude doručené včas tomuto súdnemu komisárovi alebo súdu, ktorý ho poveril vydaním osvedčenia.

V danom prípade osvedčenie nadobudne účinky právoplatného uznesenia o dedičstve dňom vzdania sa práva na túto žiadosť bez toho, aby sa musel urobiť ešte nejaký procesný úkon zo strany súdneho komisára alebo súdu.

K bodu 35 (§ 193) :

Navrhované vypustenie textu "pokiaľ sa vzťahujú na opatrovníctvo nad maloletým" rieši nejednotnosť postupu súdov pri tomto procesnom inštitúte (nielen opatrovníctvo nad maloletým). Doteraz to súdna prax riešila na základe výkladového stanoviska NS SR (napr. pri opatrovníctve u osôb pozbavených spôsobilosti na právne úkony, v prípadoch pri zmene bydliska alebo presunutím do iného ústavu).

K bodu 36 (§ 200a) :

Nová úprava § 200a ods. 2 vymedzuje okruh účastníkov konania o prvozápis právnickej osoby do obchodného registra. Úprava účastníkov konania v čase pred vznikom spoločnosti zatiaľ nebola v OSP vymedzená a praxi súdov spôsobovala rozdielnosť výkladu, ktorá bola preklenutá judikatúrou. Vzhľadom na nejednoznačnú úpravu sa praxi javilo sporné doručovanie uznesenia o prvozápise vzhľadom na následné účinky doručenia a legitimáciu na podanie odvolania voči takémuto rozhodnutiu. Vzhľadom na uvedené považujeme vymedzenie okruhu účastníkov v konaní o prvozápis za vhodné. Účastníkmi konania (vzhľadom na neexistenciu právnej subjektivity novozapisovanej spoločnosti) sa tak stanú osoby, ktoré sú podľa osobitného zákona (Obchodný zákonník, resp. iný zákon – v prípade právnických osôb zriadených zákonom) oprávnené na podanie návrhu na zápis do obchodného registra.

K bodom 37 a 38 (§ 200b) :

Doplnením navrhutej vety do ods. 3 sa odstráni doterajší rozpor § 27 Obch. zákonníka a ustanovení OSP o účinkoch uznesení. Táto skutočnosť vyvolávala v praxi súdov rôzny výklad. Niektoré registrové súdy vychádzali s ustanovenia § 27 Obchodného zákonníka, že skutočnosti zapísané v obchodnom registri sú účinné voči každému odo dňa, ku ktorému sa vykonal a preto aj pred právoplatnosťou uznesenia napr. o zmene zápisu, resp. aj v prípade podaného odvolania voči takémuto uzneseniu vydávali aktuálne výpisy, v ktorých už bola uvedená novozapísaná skutočnosť. Niektoré registrové súdy však vychádzali z ustanovenia OSP a možnosť vydávania „aktuálnych výpisov“ s uvedením posledne zapísanej zmeny spájali až s nadobudnutím právoplatnosti uznesenia, ktorým sa o tejto zmene rozhodlo.

Navrhovaná úprava má preto za cieľ

- zosúladiť doterajšie rozporné stanoviská a rôznosť aplikačnej praxe a
- zabezpečiť právnu istotu tretích osôb ako aj subjektov, ktorých sa zmena týka, jednoznačnou úpravou nadobudnutia účinnosti rozhodnutia registrového súdu.

K bodom 39 (§ 200c) :

Uvedené ustanovenie je potrebné doplniť vzhľadom na znenie § 28b Obchodného zákonníka, ktorým sa implementujú príslušné články Prvej obchodnej Smernice EHS.

K bodu 40 (§ 200e)

Navrhovaným znením sa upresňuje vecná a miestna príslušnosť súdu na konanie v osobitných veciach, týkajúcich sa družstiev alebo obchodných spoločností. Ide najmä o zrušenie spoločnosti s nariadením likvidácie, o vymenovanie likvidátora resp. audítora. uvedené konania je možné začať aj bez návrhu.

K bodu 41

Nový § 200hb nadväzuje na zakotvenie nového druhu konania vo veci rozhodnutia o súlade dohody, uzatvorenej obcou, so zákonom. V súvislosti s tým je potrebné upraviť príslušné konanie.

K bodu 42 (§ 202 ods.2) :

Ide o zosúladenie s navrhovaným zákonom o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, ktorého cieľom je zefektívniť tie druhy vymáhacích konaní, v ktorých sa sleduje vymoženie pohľadávok štátu. V zásade ide o tie druhy konaní, ktoré prebehli alebo prebiehajú bez toho, aby si účastník konania resp. odsúdený svoju poplatkovú povinnosť alebo povinnosť náhrady trov konania uloženú mu zákonom splnil a teda následne tieto náklady či poplatky za účastníka znášal alebo znáša štát.

Zásadne ide o vykonávacie konanie, čo znamená, že pohľadávka vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu o poplatkovej či náhradovej povinnosti – exekučného titulu (§ 274 OSP). Právo odvolania voči rozhodnutiu súdu o uložení poplatkovej povinnosti či povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré znáša štát navrhovaným ustanovením nie je dotknuté.

Opravný prostriedok pri vymáhaní pohľadávok štátu je neúčelný, nakoľko povinnosť je nemenne určená právoplatným rozhodnutím a odvolanie pri vymáhaní pohľadávok štátu má len obštrukčný charakter.

Návrh zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok, zavádza režim námietkového konania v prípade, že uložená povinnosť bude v priebehu konania o vymožení takejto pohľadávky štátu povinným dodatočne dobrovoľne uhradená mimo výkonu realizovaného justičnou pokladnicou.

K bodu 43 (§ 202 ods.3 písm. b)) :

Ide o upresnenie uvedeného ustanovenia.

K bodu 44 (§ 202 ods. 2 písm. k) až o)) :

Ide o systémové zaradenie. Zaradením textu pod písm. m) sa odstraňujú možné pochybnosti v súvislosti s ustanovením § 374 ods.3. Súčasne sa urýchl'uje súdne konanie.

K bodu 45 (§ 205) :

V § 205 sú uvedené spôsobilé odvolacie dôvody. Aj keď ide o vymedzenie, ktoré pokrýva v podstate všetky do úvahy prichádzajúce dôvody a aj keď odvolací súd zásadne nie je uplatnenými odvolacími dôvodmi viazaný, ide – v systéme neúplnej apelácie – o významný pokyn pre odvolateľa o tom, z akých dôvodov môžu odvolanie uplatniť. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nie je viazaný uplatneným odvolacím dôvodom, nič odvolateľovi nebráni v tom, aby aj po uplynutí odvolacej lehoty mohol odvolacie dôvody meniť. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, však odvolateľ môže meniť len po dobu trvania lehoty na podanie odvolania; zmena tohto rozsahu po uplynutí odvolacej lehoty by totiž predstavovala neprípustné oneskorené podanie odvolania.

Zo zásady 5 (Zásady civilného procesu pre zlepšenie fungovania justície , Rada Európy 1984) výslovne vyplýva, že v odvolacom konaní by sa nemali pripúšťať skutočnosti, ktoré neboli uplatnené v prvom stupni s výnimkou prípadov kedy :

- neboli v 1.inštancii známe,
- došlo k procesnému nástupníctvu a účastník, ktorý nové skutočnosti uplatňuje nebol účastníkom konania na 1.stupni,
- iné celkom výnimočné dôvody.

Navrhované znenie ust. § 205 ods. 2 veľmi široko uvádza možné dôvody odvolania a obsahuje všetky prípady uvedené v zásadách.

Systém úplnej apelácie má na rozdiel od systému neúplnej apelácie svoje nevýhody. Treba zdôrazniť, že ak je možné na základe úplnej apelácie v odvolacom konaní uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uvedené v konaní pred súdom 1. stupňa, odvolací súd nemôže preskúmať správnosť rozhodnutia 1. stupňového súdu, ale najčastejšie musí rozhodnutie zrušiť na vykonanie ďalších dôkazov nad rámec možnosti odvolacieho konania (§ 213 ods.2 O. s .p.).Tým dochádza k predĺženiu konania.

Rovnako systém úplnej apelácie môže byť a je v praxi často zneužívaný (v rozpore so zásadou č. 2 bod 2, zásad civilného procesu Rady Európy) na účelové predkladanie dôkazov až v odvolacom konaní, pretože účastníka ani jeho zástupcu súd nemôže sankcionovať za takýto postup.

Účastník, ktorý si v 1. stupňovom konaní svoje procesné povinnosti plní, je znevýhodnený a poškodený už preto, že tvrdenia a dôkazy druhej strany môžu v konečnom dôsledku znamenať iba účelové predĺženie konania (súd znovu rozhodne rovnako) ale peniaze (ak je predmetom konania plnenie) užíva ešte viac mesiacov ten, kto má plniť.

Zavedenie systému neúplnej apelácie prinesie zvýšenie významu prvostupňového konania, sudcovi na 1. stupni dá možnosť dôsledne zvážiť všetko, čo je z hľadiska rozhodnutia dôležité a odvolaciemu súdu umožní dôkladnejšiu prieskumnú činnosť. Zdôrazní zodpovednosť účastníkov a zachová dodržanie zistenia materiálnej pravdy.

K bodu 46 (§ 205a) :

V novom § 205a je v odvolacom konaní vyjadrený systém neúplnej apelácie. Odvolací súd zostáva naďalej súdom apelačným (t.j. súdom, ktorý nie je viazaný skutkovými zisteniami a skutkovými závermi súdu prvého stupňa a ktorý môže vykonať dokazovanie k zisteniu skutkového stavu), nesmie však pritom zásadne - na rozdiel od systému úplnej apelácie - prihliadať ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa.

Systém neúplnej apelácie sa zavádza pri preskúmaní rozsudkov a uznesení, ktorými sa rozhoduje vo veci samej. S prihliadnutím k novým skutočnostiam a novým dôkazom je uvedené rozhodnutia možné preskúmať iba v prípadoch uvedených v § 205a ods. 1. Okrem nedostatkov týkajúcich sa podmienok konania, možno nové skutočnosti a dôkazy použiť k spochybneniu vierohodnosti dôkazných prostriedkov, na ktorých spočíva rozhodnutie súdu prvého stupňa; účastník totiž nemôže predvídať, ako bude súd prvého stupňa hodnotiť vykonané dôkazy, a preto je potrebné dať odvolateľovi možnosť v tomto smere uplatniť aj nové skutočnosti a dôkazy. V § 120 ods. 4, sa ukladá súdu, aby pred vyhlásením rozhodnutia poučil účastníkov o dôsledkoch uplatnenia systému neúplnej apelácie v odvolacom konaní; ak súd túto povinnosť nesplní, nie je opodstatnené, aby bol účastník z nových skutočností a dôkazov vylúčený. Poslednú výnimku z neúplnej apelácie predstavujú skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník nemohol bez svojej viny označiť alebo predložiť do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Aj keď ide o dôvod obnovy konania, ide také skutočnosti a dôkazy, ktorých novosť možno zistiť bez prieskumu; je preto možné pripustiť, aby k nim bolo v odvolacom konaní prihliadnuté a aby ich účastník nemusel vždy uplatňovať až návrhom na obnovu konania a čakať tak na právoplatnosť rozhodnutia.

Vo veciach uvedených v § 120 ods. 2 sa uplatňuje vyšetrovacía zásada; je v nich teda opodstatnené zachovanie systému úplnej apelácie.

Rozsudok na základe uznania alebo vzdania sa nároku a rozsudok pre zmeškanie vydá súd, ak sú splnené podmienky uvedené v § 153a, resp. v § 153b. Preskúmanie týchto rozhodnutí je možné z presne stanovených dôvodov. § 202 naproti tomu ustanovuje, v ktorých prípadoch odvolanie nie je prípustné vôbec. Je preto systematicky vhodnejšie zaradiť ustanovenie o prípustnosti odvolania proti týmto rozhodnutiam k ustanoveniam, ktoré sú vyjadrením zásady neúplnej apelácie.

K bodu 47 (§ 209) :

Úpravou sa sleduje zefektívnenie odvolacieho konania.

K bodu 48 (§ 221 ods.1 písm. a)) :

Doplnenie § 221 ods. 1 má za cieľ zdôrazniť, že odvolací súd nesmie zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu, že je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, ktoré nemôžu byť vykonané v odvolacom konaní len preto, že nový § 213 ods. 3 zakazuje odvolaciemu súdu prihliadať na skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v konaní uplatnené účastníkmi v rozpore s § 205a alebo 211a.

K bodu 49 (§ 221 ods.1 písm. b)) :

V § 221 ods. 1 písm. b) sa navrhuje úprava, že o vadu obsadenia súdu, pre ktorú možno zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa nejde vtedy, ak rozhodoval senát, aj keď správne mal rozhodovať samosudca.

K bodom 50, 51 a 52 :

Rozhodnutie vydané v správnom konaní nielen priamo zakladá, mení alebo zrušuje práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, ale taktiež sa môže len priamo dotknúť ich práv, právom chránených záujmov alebo povinností. Okrem rozhodnutí vydaných v správnom konaní to však môžu urobiť aj ďalšie rozhodnutia orgánov verejnej správy. Preto je správne, aby aj všetky takéto ďalšie rozhodnutia mohli byť predmetom súdneho preskúmania, t.j. aj tie, ktoré sa práv, právom chránených záujmov a povinností len priamo dotýkajú. Preskúmateľná je aj nečinnosť správneho orgánu.

K bodu 53 :

Vzhľadom na doplnenie príslušnosti súdu o preskúmavanie zákonnosti postupu správneho orgánu, je potrebné mať na zreteli 30-dňovú lehotu určenú na podanie informácie krajskému úradu.

K bodu 54 a 55 :

Navrhované doplnenia nadväzujú na zaradenie preskúmavania zákonnosti postupu správneho orgánu do pôsobnosti súdu.

K bodom 56 :

Rozhodnutie vydané v správnom konaní nielen priamo zakladá, mení alebo zrušuje práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, ale taktiež sa môže len priamo dotknúť ich práv, právom chránených záujmov alebo povinností. Okrem rozhodnutí vydaných v správnom konaní to však môžu urobiť aj ďalšie rozhodnutia orgánov verejnej správy. Preto je správne, aby aj všetky takéto ďalšie rozhodnutia mohli byť predmetom súdneho preskúmania, t.j. aj tie, ktoré sa práv, právom chránených záujmov a povinností len priamo dotýkajú. Preskúmateľná je aj nečinnosť správneho orgánu

K bodu 57 (§ 252 ods. 5) :

V praktickej aplikácii tohto ustanovenia v súčasnosti dochádza k problémom v prípadoch, ak maloleté dieťa má bydlisko mimo územia SR a na našom území má bydlisko iba povinný. V takom prípade, vzhľadom na charakter odseku 4 ako „lex specialis“ k odseku 1, je vylúčené, aby si všeobecný súd povinného subsidiárne založil príslušnosť na nariadenie výkonu a je v každom prípade potrebné, aby bol návrh predkladaný Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie podľa § 11 odsek 3. Vzhľadom na množstvo návrhov na výkon rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti ne je tento postup efektívny.

Podotýkame, že dlhoročná prax ukazuje, že súdy pristupujú k týmto veciam pragmaticky a pokiaľ je podaný návrh u všeobecného súdu povinného, tento súd výkon aj nariadi bez predloženia veci NS SR. Je to riešenie síce pragmatické a praktické, avšak nezodpovedá to zákonnej úprave.

K bodom 58 :

Rozhodnutie vydané v správnom konaní nielen priamo zakladá, mení alebo zrušuje práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, ale taktiež sa môže len priamo dotknúť ich práv, právom chránených záujmov alebo povinností. Okrem rozhodnutí vydaných v správnom konaní to však môžu urobiť aj ďalšie rozhodnutia orgánov verejnej správy. Preto je správne, aby aj všetky takéto ďalšie rozhodnutia mohli byť predmetom súdneho preskúmania, t.j. aj tie, ktoré sa práv, právom chránených záujmov a povinností len priamo dotýkajú. Preskúmateľná je aj nečinnosť správneho orgánu

K bodu 59 (§ 254) :

Upravuje sa zavádzajúce znenie § 254. Text tohoto ustanovenia totiž zvädza k záveru, že v exekučnom konaní sa použije aj šiesta časť Občianskeho súdneho poriadku. To je vylúčené. Ak oprávnený podá návrh na vykonanie exekúcie, celé exekučné konanie sa riadi Exekučným poriadkom a použije sa iba prvá až piata časť Občianskeho súdneho poriadku.

Tak isto sa dopĺňa, že pri výkone rozhodnutia nemožno konanie prerušiť, odpustiť zmeškanie lehoty ani podať návrh na obnovu konania.

K bodu 60 (§ 266) :

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 211/1997 Z.z. o revitalizácii bol zrušený zákonom č. 364/1998 Z.z. Z tohto dôvodu ustanovenie § 266 ods. 2 stráca relevanciu.

K bodu 61 (§ 273a) :

Toto doplnenie súvisí s haagskym Dohovorom o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, ktorý bol ratifikovaný uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č.906 z 15.júna 2000 a pripravovanou ratifikáciou Európskeho dohovoru o uznávaní a výkone rozhodnutí týkajúcich sa starostlivosti o deti a o obnove starostlivosti o deti.

V týchto medzinárodných veciach je pri výkone rozhodnutia na jednej strane žiadúce dodržať obdobný postup ako pri výkone rozhodnutí o výchove detí, avšak súčasne je potrebné tento proces urýchliť a sprísniť. Vzhľadom na špecifickú situáciu sa ukladanie pokút v týchto prípadoch neodporúča a navrhuje sa mandatórne odňatie dieťaťa a vrátenie dieťaťa tomu, komu má byť podľa rozhodnutia vrátené (rozhodnutia podľa haagskeho Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí), alebo komu bolo podľa rozhodnutia zverené (rozhodnutia podľa Európskeho dohovoru o uznávaní a výkone rozhodnutí týkajúcich sa starostlivosti o deti a o obnove starostlivosti o deti)

K bodu 62 (§ 279 ods.2 písm. d)) :

Navrhovaná úprava predpokladá zaradiť vypočítané pohľadávky štátu medzi prednostné pohľadávky, nakoľko ide o pohľadávky, ktoré vznikli prejednaním konaní a štát ich fakticky zaúveroval za účastníka konania resp. odsúdeného a tieto neboli zo strany týchto osôb dobrovoľne uhradené.

K bodu 63 (§ 305) :

Cieľom úpravy je zvýšenie ochrany a istoty oprávneného.

K bodom 64 a 65 (§ 337) :

Navrhuje sa nové poradie pohľadávok, ktoré budú uspokojované s rozvrhu výťažku.

Návrh vychádza v prvom rade z potreby rozvoja hypotekárneho bankovníctva. Hypotekárne záložné listy a na ich roveň ustanovené záväzky sú v Európskej únii všeobecne najbezpečnejšou investíciou, ktorá na druhej strane slúži rozvoju hypotekárneho bankovníctva a toto v slovenských ekonomických podmienkach má umožniť rozvoj bytovej výstavby. Je preto plne oprávnené, aby krytie menovitej hodnoty hypotekárnych záložných listov a komunálnych obligácií vydaných bankou, vrátane výnosov z nich bolo zabezpečené aj vo výkone rozhodnutia.

V tretej triede sú popri pohľadávkach oprávneného pohľadávky opatrené zabezpečovacími inštitútmi.

Vo štvrtej triede sú pohľadávky, medzi ktoré sa dostali dane, poplatky, clá, ktoré už nemusia byť zabezpečené prednostným zákonným záložným právom, ktoré sa ukázalo ako málo spoľahlivá záruka vymoženía týchto záväzkov a pohľadávky z realizovaných štátnych záruk.

Ďalej sa tu zaradili pohľadávky poistného na zdravotné poistenie, poistného na nemocenské poistenie, poistného na dôchodkové zabezpečenie a príspevku na poistenie v nezamestnanosti, ktoré možno považovať za pohľadávky svojím významom rovnaké ako sú napríklad dane, pričom treba zdôrazniť, že poistné slúži na to, aby sa predovšetkým kryli najzákladnejšie potreby chorých, dôchodcov a nezamestnaných.

Výraz vymáhajúci veriteľ sa upravil v súlade s platným právnym stavom na výraz oprávnený.

Do predposlednej triedy sa zaradili ostatné pohľadávky štátu, čo je opodstatnené fiskálnymi záujmami štátu a druhom týchto pohľadávok, ktorých právny dôvod spočíva najmä v dotáciách, ktoré je potrebné vrátiť do štátneho rozpočtu.

Ustanovenie má za snahu zjednotiť poradie uspokojovaných pohľadávok z rozvrhu výťažku podľa Občianskeho súdneho poriadku s Exekučným poriadkom a zvýšiť tak právnu istotu oprávneného pri vymáhaní svojej pohľadávky. Postavenie daní a poplatkov zostáva nedotknuté, pretože v poradí na treťom mieste sa uspokojujú pohľadávky zabezpečené záložným právom.

K bodu 66 (§ 372d) :

Ustanovenie rieši súbeh vybavovania doposiaľ nevyriešených vecí a vecí, ktoré budú doručené na súd po prijatí a účinnosti tohto zákona.

K bodu 67 (§ 372e):

Prechodným ustanovením sa zabezpečuje zachovanie právnej istoty v konaní pred súdmi.

K bodu 68 (§ 372f):

Prechodným ustanovením sa zabezpečuje zachovanie právnej istoty v konaní pred súdmi.

K bodu 69 (§ 373) :

Ide o zladenie textu § 373 s Legislatívnymi pravidlami vlády SR vzhľadom na zavedenie legislatívnej skratky v bode 17 tejto novely zákona.

K bodom 70 a 71 (príloha A):

Ustanovenia umožňujú súdom preskúmať územné rozhodnutia o všetkých stavbách. Týmto sa zabezpečí aplikácia práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa

čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a zároveň sa posilní prístup občana k súdom. Táto úprava bola potrebná vzhľadom na to, že osoby dotknuté možným pochybením v rozhodnutí správneho orgánu nemali možnosť nápravy ani podnetom na Ústavný súd Slovenskej republiky, keďže pochybenie správneho orgánu spočívalo v porušení zákonnosti a nie ústavnosti.

K článku II:

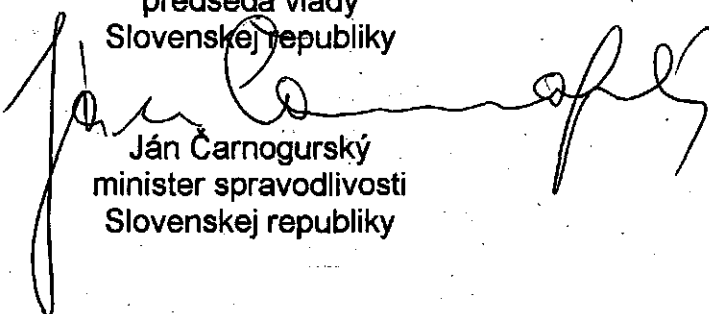
Občiansky súdny poriadok je základným formálnym prameňom civilného procesného práva. Roztrieštenosť textu zákona do viacerých noviel a nedostupnosť úplného platného textu právneho predpisu v jednom vydaní znižuje v širokej právnickej ako aj laickej verejnosti stupeň právnej istoty. Posledné úplné znenie Občianskeho súdneho poriadku bolo vydané pod číslom 38/1995 Z.z. Nakoľko navrhovaná právna úprava prenáša zodpovednosť za výsledok konania na samotných účastníkov konania a obsahuje iné významné zmeny, je potrebné zabezpečiť vydanie úplného znenia doposiaľ vykonaných čiastkových novelizácií v Zbierke zákonov Slovenskej republiky.

K článku III:

Dátum účinnosti sa stanovuje na 1. júla 2001. Táto lehota je vzhľadom na závažnosť zmien touto novelou vykonaných minimálne v tomto rozsahu nutná.

Bratislava 23. 4. 2001

Mikuláš Dzurinda
predseda vlády
Slovenskej republiky

Ján Čarnogurský
minister spravodlivosti
Slovenskej republiky

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 987/2001

990a

Spoločná správa

výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (tlač 990) vo výboroch Národnej rady Slovenskej republiky v druhom čítaní

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky ako gestorský výbor k vládnomu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „gestorský výbor“) podáva Národnej rade Slovenskej republiky v súlade s § 79 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z.z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov **spoločnú správu** výborov Národnej rady Slovenskej republiky:

I.

Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 1387 z 11. mája 2001 pridelila vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (tlač 990) na prerokovanie:

Ústavnoprávnemu výboru Národnej rady Slovenskej republiky,
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu,
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre hospodárstvo, privatizáciu
a podnikanie,
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu,
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre sociálne veci a bývanie a
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre zdravotníctvo.

Výbory prerokovali predmetný vládny návrh zákona v lehote určenej uznesením Národnej rady Slovenskej republiky.

II.

Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky, ktorí nie sú členmi výborov, ktorým bol vládny návrh zákona pridelený, neoznámili v určenej lehote gestorskému výboru žiadne stanovisko k predmetnému návrhu zákona (§ 75 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov).

III.

Vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (tlač 990) odporúčali Národnej rade Slovenskej republiky **schváliť** všetky výbory, ktorým bol pridelený:

- Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky uznesením 619 z 11. júna 2001,

- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre financie, rozpočet a menu uznesením 680 zo 6. júna 2001,

- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre verejnú správu, uznesením 282 zo 4. júna 2001 a

- Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre sociálne veci a bývanie uznesením 331 z 31. mája 2001.

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre hospodárstvo, privatizáciu a podnikanie (uznesenie č. 545 z 5. júna 2001) a Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre zdravotníctvo (uznesenie 186 zo 7. júna 2001) odporúčali vládny návrh zákona **schváliť bez pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov.**

IV.

Z uznesení výborov Národnej rady Slovenskej republiky uvedených pod bodom III tejto správy vyplývajú tieto pozmeňujúce a doplňujúce návrhy:

1. K čl. I

V úvodnej vete slová "nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 319/1998 Z.z." sa nahrádzajú slovami "nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 318/1998 Z.z.".

Ide o odstránenie zjavnej chyby pri citácii právneho predpisu.

**Ústavnoprávny výbor NR SR
Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu
Výbor NR SR pre verejnú správu**

Gesterský výbor odporúča schváliť.

2. K čl. I 2. bodu § 9 ods. 3 písm. b) a § 36b písm. a)

Písmená a) a b) znejú: "zo vzťahov medzi obchodnými spoločnosťami alebo družstvami a ich zakladateľmi, medzi obchodnými spoločnosťami alebo družstvami a ich spoločníkmi, štatutárnymi orgánmi obchodnej spoločnosti, akcionármi alebo členmi, a to aj bývalými, ako aj medzi spoločníkmi, štatutárnymi orgánmi obchodnej spoločnosti, členmi, a

to aj bývalými, alebo medzi zakladateľmi navzájom, ak vznikli zo vzťahov upravených osobitným predpisom,^{1b)}“.

Text v návrhu zákona je prevzatý z doterajšieho znenia zákona. Navrhuje sa úprava ustanovenia (odstránenie zátvoriek) z toho dôvodu, že obchodná spoločnosť a družstvo sú rovnocenné právnické osoby zriadené najmä za účelom podnikania. Odstraňuje sa ďalej z doterajšej právnej úpravy nepresnosť v použitom právnom pojme v tom smere, že v súvislosti s obchodnými spoločnosťami ide o ich štatutárny orgán, ktorého konanie je konaním obchodnej spoločnosti (§ 13 ods. 1 druhá veta Obchodného zákonníka).

Ústavnoprávny výbor NR SR
Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu
Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

3. K čl. I 2. bodu

V § 9 písm. m) sa na konci pripája slovo "výrobkov".

Ide o spresnenie v nadväznosti na znenie zákona o označovaní pôvodu výrobkov.

Ústavnoprávny výbor NR SR
Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu
Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

4. K čl. I 7. bodu

V § 26 odseku 1 za slová "Centrum pre medzinárodnú právnu ochranu detí a mládeže" sa umiestňuje odkaz 33aa), ktorý v poznámke pod čiarou znie:

"33aa) § 65 ods. 2 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov."

Je potrebné uviesť aj identifikáciu tohto orgánu, ktorý vznikol na základe zákona.

Ústavnoprávny výbor NR SR
Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu
Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

5. K čl. I 10. bodu

V článku I sa za 9. bod vkladá nový 10. bod, ktorý znie:

„10. V § 35 ods. 1 písm. b) sa vypúšťajú slová „,ak to vyžaduje verejný záujem a.“.

Následne sa upravuje číslovanie bodov.

Vzhľadom na to, že pojem verejný záujem nie je v právnom poriadku definovaný.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

6. K čl. I 10. bodu

V § 35 ods. 1 písm. c) znie:

„c) ak ide o uplatnenie nároku štátu podľa osobitného zákona ^{33ab)} na vydanie bezdôvodného obohatenia vrátane majetkového prospechu získaného z nepoctivých zdrojov.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 33ab) znie:

33ab) Napríklad § 456 Občianskeho zákonníka.“.

V právnom poriadku nie je identifikovateľný pojem "nestatočné zdroje". Právo štátu na vydanie bezdôvodného obohatenia je upravené v § 456 Občianskeho zákonníka s tým, že tento pojem zahŕňa aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov činnosťou, ktorá je trestná. Ide o použitie v právnom poriadku ustáleného pojmu. Ak ide o iný význam použitého slovného spojenia, je potrebné potom ho v zákone vymedziť.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

7. K čl. I 10. bodu

V čl. I sa za 10. bod vkladá nový 11. bod, ktorý znie:

„11. V § 35 odsek 2 sa dopĺňa písmeno f) , ktoré znie:

„f) vo veciach konkurzu a vyrovnania“.“.

Následne sa upraví označenie bodov.

Je záujmom štátu, aby konanie vo veciach konkurzu a vyrovnania prebiehalo bez protirečivých záujmov účastníkov konania. Je nevyhnutné, aby na zabezpečenie verejného záujmu existovala možnosť prokurátora vstúpiť do konania o konkurze a vyrovnaní a tak zabezpečiť zákonnosť konania. Toto oprávnenie je dôležité aj pre

případy, keď účastníci konania nepostupujú z rôznych, pre verejný záujem neprijateľných dôvodov v súlade so zákonom v konaní o konkurze a vyrovnaní.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

8. K čl. I 11. bodu

V § 36a ods. 1 sa za slovom "ustanovuje" sa vkladá slovo "tento".

Ak iný zákon neupravuje danú oblasť, na ktorý sa má odkázať, je potrebné upresniť, že ide o tento zákon.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

9. K čl. I 24. bodu

V § 135 ods. 1 sa nad slová „a zápise základného imania“ vkladá odkaz 33b).

Poznámka pod čiarou k odkazu 33b) znie:

„33b) § 161 ods. 5 Obchodného zákonníka v znení zákona č..../2001 Z.z.“.

Upresňuje sa, v ktorých prípadoch Obchodný zákonník vyžaduje nemennosť výšky základného imania po jeho zápise. Táto skutočnosť vyplýva z textu 2. obchodnej smernice.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

10. K čl. I 36. bodu

V § 200a odsek 2 znie:

„(2) Fyzická osoba zapísaná do obchodného registra alebo osoba oprávnená konať za právnickú osobu zapísanú do obchodného registra je povinná predložiť registrovému súdu listiny, ktoré sa ukladajú do zbierky listín bez rozhodnutia o zmene zápisu zapisovaných údajov, v dvoch vyhotoveniach do 30 dní od ich vyhotovenia. Listiny, ktoré sa ukladajú do zbierky listín pri podaní návrhu na zápis zmien zapisovaných údajov, sa podávajú v dvoch vyhotoveniach spolu s návrhom.

Legislatívno-technicky sa zosúladí obsah návrhu s textom Obchodného zákonníka.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

11. K čl. I 36. bodu

V § 200a ods. 4 sa slová „osôb podávajúcich“ nahrádzajú slovami „osoby podávajúcej“.

V zmysle legislatívnych pravidiel sa text upravuje v jednotnom čísle.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

12. K čl. I 36. bodu

V § 200a ods. 4 sa slová „a podpisov plnomocenstva“ nahrádzajú slovami „a podpisu plnomocenstva“.

V zmysle legislatívnych pravidiel sa text upravuje v jednotnom čísle.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

13. K čl. I 36. bodu

V § 200a ods. 4 sa slová "musí byť úradne overená" nahrádzajú slovami "musí byť osvedčená ^{34fa)}".

Poznámka pod čiarou k odkazu 34fa) znie:

"34fa) Zákon Slovenskej Národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 15/1993 Z.z. o osvedčovaní listín a podpisov na listinách obvodnými úradmi."

V súlade s uvedenými predpismi ide o osvedčovanie pravosti podpisov a nevykonáva sa v tomto prípade overovanie, na ktoré je splnomocnený pracovník súdu podľa § 374 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

14. K čl. I 38. bodu

Bod 38 znie:

„38. § 200b sa dopĺňa odsekmi 4 a 5, ktoré znejú:

„(4) Ak si fyzická osoba zapísaná do obchodného registra alebo osoba oprávnená konať v mene právnickej osoby zapísanej do obchodného registra nesplní povinnosť podľa osobitného predpisu, ^{34fb)} môže jej registrový súd uložiť pokutu až do výšky 100 000 Sk.

(5) Na konanie o uložení pokuty sa primerane vzťahujú ustanovenia o uložení poriadkovej pokuty podľa tohto zákona.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 34fb) znie:

„34fb) § 3a, § 28b Obchodného zákonníka v znení zákona č..../2001 Z.z.“.

Následne sa upraví označenie odkazov.

Doplňa sa nové ustanovenie odseku 5, podľa ktorého režim ukladania pokuty sa riadi systémom poriadkovej pokuty. V odseku 4 sa konkretizuje adresát pokuty.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

15. K čl. I 38. bodu

V § 200b ods. 4 sa slovo "donucovaciú" vypúšťa.

Ide o nadbytočnosť.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča neschváliť.

16. K čl. I 61. bodu

V § 273a ods. 1 sa na konci pripájajú slová "ktorou je Slovenská republika viazaná".

Ide iba o tie medzinárodné zmluvy, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ako to ustanovuje zákon o Zbierke zákonov (§ 4 ods. 3 zákona NR SR č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov SR v znení zákona č. 44/1998 Z.z.). Obdobná úprava je i v 24. bode.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča schváliť.

17. K čl. I 68. bodu

V § 372f sa slová "pred účinnosťou" nahrádzajú slovami "pred nadobudnutím účinnosti".

Ide o spresnenie.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

18. K Čl. I 68. bodu

V § 372f sa za slovo "pred" vkladá slovo "nadobudnutím".

Ide o spresnenie.

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Výbor NR SR pre verejnú správu

Gestorský výbor odporúča neschváliť.

19. K čl. III

Slová "1. júla 2001" sa nahrádzajú slovami "1. októbra 2001" a vypúšťajú sa slová "nadpis druhej hlavy".

Je potrebné upraviť účinnosť zákona vzhľadom na čas jeho prerokovania v NR SR a vypustenie slov sa navrhuje vzhľadom na to, že nemajú normatívny obsah súvisiaci s účinnosťou zákona.

Ústavnoprávny výbor NR SR

Gestorský výbor odporúča schváliť.

20. K čl. III

Slová "1. júla 2001" sa nahrádzajú slovami "1. augusta 2001" a vypúšťajú sa slová "nadpis druhej hlavy".

Je potrebné upraviť účinnosť zákona vzhľadom na čas jeho prerokovania v NR SR a vypustenie slov sa navrhuje vzhľadom na to, že nemajú normatívny obsah súvisiaci s účinnosťou zákona.

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu

Výbor NR SR pre verejnú správu

Výbor NR SR pre sociálne veci a bývanie

Gestorský výbor odporúča neschváliť.

O pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch odporúča hlasovať:

a) **spoločne k bodom 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 19 s návrhom gestorského výboru predmetné návrhy schváliť,**

b) **spoločne k bodom 15, 18, 20 s návrhom gestorského výboru predmetné návrhy neschváliť.**

V.

Gestorský výbor na základe stanovísk výborov k vládne návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (tlač 990) vyjadrených v ich uzneseniach uvedených pod bodom III. tejto správy a v stanoviskách poslancov gestorského výboru vyjadrených v rozprave k tomuto návrhu zákona v súlade s § 79 ods. 4 a § 83 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z.z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov odporúča Národnej rade Slovenskej republiky vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (tlač 990) v znení schválených pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov uvedených v tejto správe a prednesených v rozprave schváliť.

Spoločná správa výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní vládneho návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (tlač 990) vo výboroch Národnej rady Slovenskej republiky v druhom čítaní (tlač 990a) bola schválená uznesením Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 625 zo 14. júna 2001.

Bratislava 14. júna 2001

Ladislav Orosz v.r.
predseda Ústavnoprávneho výboru
Národnej rady Slovenskej republiky